

ความเป็นมาของวิทยานิพนธ์

จากปัญหาต่าง ๆ ของเมือง อันได้แก่ ปัญหาด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และกายภาพ ประกอบกับพื้นฐานความรู้ คัมภีร์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของผู้อาวุโษวิทยานิพนธ์ ได้นำให้มีความสนใจในปัญหา กายภาพส่วนใจกลางเมืองที่มีเหตุมาจากเศรษฐกิจ สังคม และส่งผลไปถึงสภาพแวดล้อมกายภาพ ทั้งใน ทางบวกและลบ

ใจกลางเทศบาลเมืองภูเก็ต ซึ่งเป็นย่านพาณิชย์กรรมที่สำคัญที่สุดของจังหวัด มีกลุ่มอาคารที่ เปรียบพร้อมด้วยคุณสมบัติของความเป็นสถาปัตยกรรมในรูปแบบผสม จีน - ยุโรป¹ อันมีเหตุมาจากในรัช สมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และพระปิยมหาราชนั้น ความสะดวกในการเดินทางติดต่อ ค้าขาย ความใกล้ชิดของวงศ์ญาติ ระหว่างภูเก็ตกับป็นัง มีมากกว่ากับกรุงเทพมหานครนั่นเอง จึงได้ เกิดการนำเอาสถาปนิก ช่างก่อสร้าง วัสดุ และลักษณะสถาปัตยกรรมที่ปรากฏในป็นังมาสร้างไว้ที่ ภูเก็ต กลุ่มอาคารที่ถ่ายทอดความเป็นเอกลักษณ์โดดเด่นของเมืองมานานกว่า 80 ปีนี้ นับวันแต่จะถูก ทุพัง และทดแทนด้วยอาคารสมัยใหม่อย่างมีการไคร่ครวญที่น้อยเกินไป

ดังนั้น ปัญหากายภาพของใจกลางเทศบาลเมืองภูเก็ต ก็คือ ความขัดแย้งภายใต้เงื่อนไขของ กาลเวลา ระหว่าง ความสูญเสียเอกลักษณ์ที่ไม่มีอะไรมาแทนที่ได้ของเมือง กับ ความต้องการให้เกิดการ คำรงอยู่อย่างก้าวหน้าในความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ

วิทยานิพนธ์นี้ เกิดมาจากการเชื่อมั่นที่ว่า จะต้องมีแนวทางประนีประนอมให้เอกลักษณ์ของ สภาพแวดล้อมกายภาพนั้นคงอยู่ด้วยดี อย่างเสริมส่งให้เกิดความคล่องในทางเศรษฐกิจของเมือง ได้

เป้าหมายของวิทยานิพนธ์

เป็นการศึกษาเพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมสำหรับการอนุรักษ์อาคาร กลุ่มอาคาร และสภาพแวดล้อมกายภาพ บริเวณใจกลางเทศบาลเมืองภูเก็ต อย่างสอดคล้องกับระดับคุณค่าของพื้นที่นั้น ๆ ทั้งทางการผังเมือง ภูมิทัศน์ชุมชน สถาปัตยกรรม ประวัติศาสตร์ โบราณคดี ชีวิตความเป็นอยู่ และความเป็นไปได้ทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น ในอันที่จะมีผลลงอกเงยไปถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของท้องถิ่น ซึ่งเป็นส่วนประกอบสำคัญส่วนหนึ่งในกระบวนการพัฒนาชาติ ภาค และเมือง

วัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์

1. เพื่อศึกษาหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสถาปัตยกรรมและการผังเมือง ในกรอบของการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมกายภาพ บริเวณใจกลางเทศบาลเมืองภูเก็ต
2. เพื่อรวบรวมข้อมูล และหลักฐานการวิจัยเสนอต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบ ในอันที่จะนำไปใช้ประโยชน์เป็นแนวทางหนึ่ง เพื่อการพัฒนาและควบคุมการใช้ที่ดิน ณ บริเวณที่ศึกษาและสถานที่อื่น ๆ ที่มีสถานการณ์ใกล้เคียงกัน
3. เพื่อชี้ชวนให้ประชาชนในท้องถิ่น สนใจในสิ่งที่ดีที่มี กระทบถึงความสำคัญของปัญหา และเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์

ขอบเขตของการศึกษา

1. ขอบเขตโดยพื้นที่ศึกษา คือ บริเวณใจกลางเทศบาลเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ซึ่งครอบคลุม ถนน บางส่วนของถนน 10 สาย คือ ถนนคิบบุ กระบี่ กลาง พังงา ระนอง รัชฎา เขาวราช เทพษัตริย์ และ ถนนมนตรี¹
2. ขอบเขตโดยเนื้อหา คือ ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมกายภาพ² ของบริเวณศึกษาในด้านการผังเมือง³ ภูมิทัศน์ชุมชน⁴ สถาปัตยกรรม⁵ ประวัติศาสตร์⁶ โบราณคดี⁷ ชีวิตความเป็นอยู่ของท้องถิ่น เพื่อการให้ค่าแต่ละระดับของการอนุรักษ์⁸ ตามความสำคัญ ซึ่งจะนำไปสู่แนวทางที่เหมาะสมสำหรับการอนุรักษ์⁹ ตามที่ได้ตั้ง เป้าหมายไว้

1 ผู้จัดทำบทความ หน้า 5,6,7.

วิธีดำเนินการศึกษา

วิธีดำเนินการศึกษาของวิทยานิพนธ์นี้ เป็นไปตามกระบวนการวางแผน (Planning Process) กล่าวคือ เมื่อทั้งผู้ทำวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ที่ปรึกษาเห็นพ้องต้องกันว่า ปัญหาที่น่าสนใจ และสามารถศึกษาได้ คือ ปัญหาความขัดแย้งระหว่างการอนุรักษ์สถาปัตยกรรม สภาพแวดล้อมกายภาพ กับความต้องการให้เกิดการพัฒนาในย่านเศรษฐกิจของใจกลางเทศบาลเมืองภูเก็ต จึงได้กำหนดเป้าหมายของการศึกษาว่า จะใช้การผังเมืองเป็นเครื่องมือ เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมสำหรับการแก้ปัญหานั้น โดยวางโครงข่ายการดำเนินการศึกษาเพื่อให้ได้ผลตามเป้าหมาย โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ทำการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเบื้องต้น โดยการสำรวจ สังเกตการณ์ สอดถาม ถ่ายรูปในบริเวณที่ศึกษา คัดลอกข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งส่วนกลาง ภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น และค้นคว้าจากการอ่านหนังสือตามห้องสมุดต่าง ๆ ทั้งหมดมีเนื้อหาของการศึกษาในย่าน ลักษณะของสถาปัตยกรรม โครงสร้าง วัสดุ การบำรุงรักษา อายุ สภาพ ขนาดการใช้ประโยชน์ ตลอดจนสภาพความเป็นเจ้าของ ความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ ให้ทราบถึงข้อเท็จจริงของสถานการณ์ทั่วไปที่เป็นอยู่ และเคยเป็นมาของอาคาร กลุ่มอาคาร ที่โล่ง และสภาพแวดล้อมกายภาพอื่นที่เกี่ยวข้องในบริเวณศึกษา
2. วิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งจะเป็นข้อมูลในเชิงคุณภาพเป็นส่วนใหญ่ จึงได้นำวิธีวิเคราะห์ในทางสถิติ คือ Rating Scaleมาใช้ โดยมีกาให้ค่าตามน้ำหนักความสำคัญของแต่ละตัวแปรด้วย (Weighing) และได้มีการแจกแจงข้อมูลโดยวิธี Histogram ตลอดจนการหาความสัมพันธ์ของข้อมูล จากนั้นจึงได้นำข้อมูลต่าง ๆ ที่วิเคราะห์ไว้มาลงบนแผนที่ Base Map ที่เตรียมจากแผนที่เขตเทศบาลเมืองภูเก็ต ปี พ.ศ. 2516 ของกองสำรวจสำนักผังเมือง กับ ภาพถ่ายทางอากาศบนพื้นที่เดียวกัน ปี พ.ศ. 2518 ของกรมแผนที่ทหาร โดยตรวจสอบกับรูปถ่ายที่ผู้ทำวิทยานิพนธ์ได้ถ่ายรูปเรียงตามลำดับอาคารรายถนน ปี พ.ศ. 2521 เพื่อหาข้อสรุปในการพิจารณาแจกแจงระดับคุณค่าของอาคาร และสภาพแวดล้อมกายภาพอื่นตามความเป็นจริงของข้อมูล

3. ศึกษาหาแนวทางเลือกต่าง ๆ ของการอนุรักษ์ฯ เพราะแต่ละทางเลือกของการอนุรักษ์ก็จะเหมาะสมกับแต่ละระดับคุณค่าอาคารเท่านั้น โดยมีแนวความคิดพื้นฐานว่า จะนำอาคารและสภาพแวดล้อมกายภาพในบริเวณที่ศึกษามาใช้ประโยชน์ในการสร้างสรรค์ความมีชีวิตให้กับตัวเมืองแก่น้อย่างตอบสนอง ภาวะความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจในรอบของการอนุรักษ์ จึงได้ทำการศึกษาข้อมูลด้านการใช้ที่ดิน การใช้ประโยชน์อาคาร ค่าของอาคารและที่ดิน ความเป็นเจ้าของ สภาพอาคาร เพื่อคืบหน้าโน้มน้าวว่าจะสามารถหาประโยชน์ใช้สอยใหม่ที่น่าสนใจ และเหมาะสมมาใส่ในสภาพแวดล้อมกายภาพนั้นได้กว้างขวางแค่ไหน พร้อม ๆ กับการรักษาของเก่าก็ได้มีการค้นหาแนวทางที่ยืดหยุ่นพอควรสำหรับอาคาร กลุ่มอาคาร ที่จะเกิดขึ้นใหม่รอบ ๆ ตัวเมืองเก่าอย่างส่งเสริมบรรยากาศที่เป็นเอกลักษณ์นั้น
4. ศึกษาหน่วยงาน โดยเฉพาะหน่วยงานท้องถิ่น คือ เทศบาลเมืองภูเก็ต ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในพื้นที่ศึกษานี้ กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับอื่น ๆ เช่น สำนักผังเมือง กรมศิลปากร สำนักงานคณะกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นต้น เพื่อประเมินค่าความสามารถในการปฏิบัติให้เป็นไปตามแผน โดยเฉพาะค่านงบประมาณ และเครื่องมือทางกฎหมายที่จะใช้สนับสนุนและควบคุมการปฏิบัติตามแผนการอนุรักษ์ฯ นี้

การดำเนินการศึกษานี้ เป็นเพียงส่วนหนึ่งในกระบวนการวางแผนเมือง ซึ่งจะสมบูรณ์ได้ต้องมี การปฏิบัติทั้งตามแผน (Implementation) ในช่วงเวลาหนึ่งที่ทำให้เกิดการประเมินผล (Evaluation) และการปรับปรุงแก้ไขแผน (Revision) ตามความเหมาะสมในแต่ละช่วงเวลา ทั้งนี้ ในทุกช่วงตอนของการศึกษา ผู้ทำวิทยานิพนธ์ได้เน้นเรื่องความถูกต้องมากที่สุดภายใต้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา นับตั้งแต่การออกสำรวจเอง การวิเคราะห์เพื่อกำหนดอาคาร สถานที่ที่ควรอนุรักษ์ การค้นคิดแนวทางเลือก ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการออกแบบด้วย และสุดท้ายในเรื่องเบื้องต้นสำหรับการปฏิบัติที่มีความเป็นไปได้มากที่สุด เพื่อการขยายประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ให้มากกว่าการเป็นเพียงผลงานวิจัยเท่านั้น.

คำจำกัดความ

1. การผังเมือง¹ (City Planning or Urban Planning) หมายความว่า การวาง
จัดทำ และดำเนินการให้เป็นไปตามผังเมืองรวม และผังเมืองเฉพาะ ในบริเวณเมืองและบริเวณที่
เกี่ยวข้อง หรือชนบท เพื่อสร้างหรือพัฒนาเมือง หรือส่วนของเมืองขึ้นใหม่ หรือแทนเมือง หรือส่วน
ของเมืองที่ได้รับความเสียหาย เพื่อให้มีหรือทำให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสัญลักษณ์ ความสะอาดสบาย ความ
เป็นระเบียบ ความสวยงาม การใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน ความปลอดภัยของประชาชน และสวัสดิ
ภาพของสังคม เพื่อส่งเสริมการเศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อม เพื่อกำรงรักษาหรือบูรณสถานที่
และวัตถุที่มีประโยชน์ หรือคุณค่าในทางศิลปกรรม สถาปัตยกรรม ประวัติศาสตร์ หรือโบราณคดี
หรือเพื่อบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ ภูมิประเทศที่งดงาม หรือมีคุณค่าในทางธรรมชาติ

2. การผังเมือง² คือ วิชาการที่ว่าด้วย การจัดระเบียบหรือสนองความต้องการของชุมชน
นำเอาเทคนิควิทยาการมาแก้ปัญหานานาชนิดที่อุบัติขึ้นในเมืองหนึ่ง ๆ โดยการวางและปฏิบัติโครงการ
มีจุดหมายปลายทางที่จะส่งเสริมหน้าที่ของเมือง ตลอดจนการกินที่อยู่ดี สุขุขความเจริญของ
ประชาชนพลเมืองในท้องถิ่นนั้น ๆ และชาติส่วนรวม

จุดประสงค์ของการวางผังเมือง

1. เพื่อการใช้ที่ดินของเมืองให้ได้ประโยชน์สูงสุด
2. เพื่อปรับปรุงสภาพแวดล้อมกายภาพของเมืองภายในขอบเขตของทรัพยากรที่อำนวยที่สุด
3. เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่ดี เหมาะสมกับสภาพการกินอยู่ การทำงาน การติดต่อ
สื่อสาร และการพักผ่อนของประชาชนในเมือง
4. เพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรของเมืองในค่านิยมวัฒนธรรม เช่น ศิลปวัตถุ โบราณสถาน

---

¹ เสถียร วิชยลักษณ์, สีมวงศ์ วิชยลักษณ์. พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518.
(กรุงเทพมหานคร : นิติเวชช, 2518), หน้า 2.

² อัน นิมมานเหมินทร์. เอกสารประกอบคำบรรยายวิชา ทฤษฎีการวางแผน.
(จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519). หน้า 1.

โดยสรุป การวางแผนเมืองมีลักษณะดังนี้

- 1) สหวิชาชีพ (Multi-disciplinary)
- 2) มีนโยบายและเป้าหมายเป็นแนวทาง
- 3) อาศัยพื้นฐานของข้อมูลที่เพียงพอ
- 4) มีความยืดหยุ่น
- 5) อาศัยการบริหารหน่วยงาน กฎหมาย ประชาชน เป็นเครื่องมือของการทำงาน

3. สภาพแวดล้อมกายภาพ¹ (Physical Environment) คือ สิ่งที่มีตัวตน ปรากฏแน่ชัด เป็นอยู่รอบตัวเรา ซึ่งเราสามารถรับรู้หรือสัมผัสผ่านได้ด้วยประสาทสัมผัส คือ มองเห็นด้วยตาได้ จับต้องด้วยการสัมผัสได้ และสภาพแวดล้อมกายภาพนี้มีอิทธิพลหรือผลกระทบต่อมนุษย์โดยตรงและโดยอ้อม นั่นคือ มนุษย์เป็นส่วนหนึ่งของสภาพแวดล้อมกายภาพ ตัวอย่างของสภาพแวดล้อมกายภาพ ได้แก่ อาคาร กลุ่มอาคาร ต้นไม้ ถนน ทางเท้า และองค์ประกอบบนทางเท้า เช่น ที่พิงคอย ผู้โดยสารรถเมล์ ตู้โทรศัพท์สาธารณะ เส้าไฟฟ้า ถังขยะ ป้ายสัญญาณจราจร และลานโล่ง (Plaza) เป็นต้น

4. ภูมิทัศน์ชุมชน (Urban Landscape) คือ สภาพแวดล้อมกายภาพที่ปรากฏในพื้นที่ที่มีประชากรอยู่อย่างหนาแน่นพอสมควรที่จะเรียกได้ว่า ชุมชน หรือเมือง ซึ่งเน้นการสัมผัสผ่านด้วยประสาทตา

5. สถาปัตยกรรม (Architecture) คือ ตัวอาคาร กลุ่มอาคาร รวมทั้งสภาพแวดล้อมกายภาพอื่น ที่ได้รับการพิจารณาวิเคราะห์ และออกแบบอย่างสมเหตุผล ในประโยชน์ใช้สอยซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ และที่ตั้งของสถาปัตยกรรม มีคุณค่าในสุนทรียภาพอย่างคู่ค้ำกับความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจ

---

¹ คร. วิมลสิทธิ์ ทรยางกูร. เอกสารประกอบการบรรยายวิชาการระบบมนุษย์กับสภาพแวดล้อม. (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520), หน้า 2.

6. การอนุรักษ์¹ (Conservation) หมายถึง การสงวนรักษา อนุรักษ์ บูรณะ หรือกระทำการอื่นใดเพื่อการเพิ่มคุณค่าทางประวัติศาสตร์ และลักษณะสถาปัตยกรรมของพื้นที่ อาคาร กลุ่มอาคาร และที่ว่างที่ควรอนุรักษ์ เพื่อคงความมีชีวิตอย่าง ใกล้เคียงกับการใช้งานในเชิง เศรษฐศาสตร์

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

1) ในการวิเคราะห์ประเมินค่าของอาคาร ว่าสมควรจะอนุรักษ์ระดับใด เป็นการวิเคราะห์เชิงคุณภาพมากกว่าปริมาณ ซึ่งขึ้นอยู่กับตัวบุคคลผู้ให้ค่านั้น ได้สอบถามผู้เชี่ยวชาญสถิติวิเคราะห์² ทราบว่า เป็นวิธีที่ดีที่สุดในขณะที่สำหรับการวิเคราะห์เชิงคุณภาพอันมีเงื่อนไขว่า ผู้สังเกตการณ์ ผู้วิเคราะห์ ประเมินค่า จะต้องเป็นบุคคลชุดเดียวกัน ค่าเนิการตั้งแต่นั้นจนจบกระบวนการให้ค่า และความบกพร่องของการวิจัยก็จะเป็นไปในค่าที่สม่ำเสมอค่าหนึ่งค่าเดียว ซึ่งถือว่าเป็นความบกพร่องที่มีค่าต่ำในการวิจัย ผู้ทำวิทยานิพนธ์ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้น ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัยนี้จึงอยู่ในระดับต่ำ

2) ในแง่การเลือกพื้นที่ศึกษา ได้เลือกโดยยึดเกณฑ์การกระจุกตัวสูง (High Concentration) ของอาคารที่มีแนวโน้มน่าศึกษา และยังมีอาคารลักษณะดังกล่าวกระจายอยู่ตามชานเมือง อำเภออื่นซึ่งไม่มีการเกาะกลุ่มแน่นชัด ยากแก่การสำรวจ วิเคราะห์ สรุปข้อมูล ผู้ศึกษาจึงได้ตัดออกจากการวิจัยหลัก ซึ่งจะทำให้การวิจัยนี้ไม่ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดในแง่ของการอนุรักษ์ แต่สามารถจะนำเอาหลักการจากการวิจัยนี้ไปประยุกต์ใช้กับอาคารที่ถูกละเลยนั้นได้ภายหลัง

3) ในการวิเคราะห์สถานสถาปัตยกรรม ไม่ได้วิเคราะห์ให้เห็นเหตุผลละเอียด สรุปเด่นชัดว่า เป็นสถาปัตยกรรมรูปแบบ (Style) โคนัน ซึ่งความขัดแย้งนี้น่าจะเป็นหัวข้อวิทยานิพนธ์ของแผนกสถาปัตยกรรมต่อไป และวัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์นี้ มิได้มุ่งเข้าหากการวิเคราะห์ในรายละเอียด หากเป็นการวิเคราะห์เพื่อการวางแผน จนจบกระบวนการวางแผนของการอนุรักษ์สถาปัตยกรรม

---

¹ Colin Buchanan and Partners. Bath : A Study in Conservation. (Report to the Minister of Housing and Local Government and Bath City Council). (London : HMSO, 1968). P. 3, 9.

² สอบถาม, คร.เกียรติ จิวะกุล และ คร.สุชาดา กิรินันท์. 2522.

4) การวิเคราะห์ปริมาณการจราจร ไม่สามารถจะทำการนับปริมาณการจราจร ในช่วงเวลาเดียวกัน และต่างสถานการณื พร้อม ๆ กัน 10 ถนนได้ เพราะไม่มีกำลังคนเพียงพอ และไม่ มีบุคคลใด หรือหน่วยงานใดได้ทำการศึกษาไว้ ดังนั้น ในการวิเคราะห์จะเป็นเพียงการตรวจสอบคร่าว ๆ เท่านั้น

5) การวิเคราะห์คานกฎหมาย เนื่องจากผู้ทำวิทยานิพนธ์ไม่มีความรู้พื้นฐานทางด้านกฎหมาย อย่างแตกฉาน ประกอบกับผู้รู้กฎหมายแตกฉานก็ไม่เข้าใจการผังเมือง และการอนุรักษ์แถมขัด ผู้ทำวิทยานิพนธ์จึงได้ทำการวิเคราะห์กฎหมายด้วยตนเอง โดยยึดการเอาประโยชน์ให้แกการอนุรักษ์เป็นหลัก ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัยในคานนี้จึงมีพอสมควร

ระดับความเชื่อมั่น

ระดับความเชื่อมั่นของข้อมูล

1. ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตและถ่ายภาพ มีระดับความเชื่อมั่นที่สูงมากที่สุด 100 %
2. ข้อมูลที่ได้จากการคัดลอก เช่น สถิติต่าง ๆ มีระดับความเชื่อมั่นสูงมาก 95 %
3. ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ สอบถามในเชิงเศรษฐกิจ มีระดับความเชื่อมั่นต่ำ แต่ การสอบถาม สัมภาษณ์ในเชิงประวัติศาสตร์มีระดับความเชื่อมั่นสูง ประมาณ 70 % เพราะผู้ให้สัมภาษณ์อายุมาก อาจหลงลืมได้
4. ข้อมูลแผนที่ มีระดับความเชื่อมั่นสูงมาก 90 %
5. ข้อมูลคำบรรยายจากหนังสือประวัติศาสตร์ต่าง ๆ ในเรื่องช่วงเวลาและสถานการณืตรงกัน แต่ในรายละเอียดไม่ค่อยจะตรงกัน ถือว่ามีระดับความเชื่อมั่นสูง 70 %

ระดับความเชื่อมั่นของการวิเคราะห์และการวางแผน

เนื่องจากการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ นับตั้งแต่การให้คำอาคารตามสภาพความเป็นจริงที่ สัมภาษณ์ได้ การให้หน้าหนักแต่ละเขตการวัด เหล่านั้นเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล และการวางแผนก็จะ เกี่ยวข้องโดยตรงกับความคิดสร้างสรรค์ของแต่ละบุคคลอีกเช่นกัน ดังนั้น ระดับความเชื่อมั่นในแง่ นี้ จึง กำหนดแน่นอนไม่ได้ ขึ้นกับวิจารณญาณของแต่ละผู้สัมภาษณ์

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ประโยชน์โดยตรงแก่ผู้วิจัย เพื่อผ่านหลักสูตรปริญญาผังเมืองมหาบัณฑิต และเพื่อหาแนวทางการผังเมืองที่สามารถปฏิบัติได้จริงในการทำงานภายหลังจากจบการศึกษา
2. ประโยชน์โดยตรงแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ที่จะนำข้อมูล ผลการวิจัย ไปใช้เป็นมูลฐานในการปฏิบัติงาน เช่น สำนักผังเมือง องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย) กรมศิลปากร เทศบาลเมืองภูเก็ต
3. แม้การสำรวจ วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลจะเป็นสภาพการณ์ของใจกลางเทศบาลเมืองภูเก็ตเพียงแห่งเดียว แต่หลักการและผลสรุปของแนวความคิดนี้จะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้กับสถานที่ที่มีอาคาร ซึ่งมีคุณค่าในพื้นที่อื่น ๆ อันมีอยู่มากในประเทศไทยได้